

Fra: kritiske@bankkunder.dk [<mailto:kritiske@bankkunder.dk>]

Sendt: 19. oktober 2016 16:45

Til: Signe Draabe Bruunsgaard <Signe.Bruunsgaard@ft.dk>

Emne: Domstolenes parlamentarisk dækningsløse fordelingspolitik samt bankkunders (manglende) retssikkerhed

Kritiske Bankkunder anmoder om at få mulighed for at foretræde (endnu én gang) for Erhvervsudvalget. Vi har siden sidste foretræde fået over 5.000 facebook-venner. - Vi vil gerne drøfte følgende problemstillinger med udvalgets medlemmer:

Harmonisering af lovgivningens bevisbyrdefordeling i sager mellem HOVEDkreditorer og deres (typisk) økonomisk og socialt dybt afhængige HELkunder, med økonomisk empiri og teori, inkl. økonomiens paradigme, dvs. grundlaget for den økonomiske videnskab

og

Nødvendigheden af, at Folketinget (eftersom domstolene ikke kan eller vil gøre det) trække en grænse mellem jura, dvs. domstolenes arbejdsområde på den ene side, og (fordelings)politik på den anden

Til belysning af problemstillingen fremsendes kopi af en skrivelse, som Kritiske Bankkunder har sendt til Højesteret m. fl. - Vi mener, at HR bør i det mindste svare på den del af vores mail, der vedrører kompetencefordelingen mellem domstolene og lovgiverne.

Vi oplyser, at Kritiske Bankkunder er en almennyttig forening.

Vores CVRnr., formålsparagraf m.m. kan ses på foreningens hjemmeside: <http://bankkunder.dk>

Med venlig hilsen

Peter Kovács
Cand. jur. og HD(O) og HD(U)
Kritiske Bankkunder

Til dommerne i Højesteret

Kopi til resten af landets dommerstand
plus udvalgte politikere i Folketinget m.fl.

Kritiske Bankkunder minder venligst Højesteret om, at domstolenes fordeling af bevisbyrden mellem HOVEDkreditorer og disses (typisk) økonomisk og socialt afhængige HELkunder - udover at virke normativt på HELkundernes retssikkerhed - også har en løbende fordelingspolitisk effekt.

Hertil kommer, at bevisbyrdens fordeling har også betydning for, hvilke sager, der forelægges for domstolene.

Det er på denne baggrund - i sager, hvis udfald er afhængige af præjudiciel viden om bankers formodede økonomiske og dermed juridiske adfærd - vigtigt, at dommerne holder sig til dét, som de kan: Jura.

Kritiske Bankkunder anerkender, at domstolene har trukket en tillidsvækkende grænse mellem juraen og den præjudicielle faglige viden vedrørende (eksempelvis) naturvidenskaberne. Til eksempel vil næppe nogen domstol afsige kendelser vedrørende kemiske processer uden at indhente responsa fra kemikere.

I modsætning hertil, baserer domstolene deres afgørelser - i sager, der vedrører HOVEDkreditorers økonomiske og dermed juridiske adfærd overfor deres HELkunder - på abstraktioner.

Der abstraheres fra formodningen om, at banker, der er "de jure" og/eller "de facto" HOVEDkreditorer for HELkunder, baserer deres forretning og indtægter på en combination af de økonomiske og processuelle fordele, der er knyttet til den under litra (a) til (f) beskrevet markedsform.

Det præciseres i denne forbindelse à priori, at domstolene mangler fagligt og parlamentarisk grundlag for at formode, at retssubjekter har en økonomisk og juridisk interesse i at være HELkunder i årevis hos samme HOVEDkreditor. Dette gælder à fortiori, når HELkundeforholdet omfatter flere retssubjekter, så som én eller flere virksomhed(er) samt dennes/disses ejer(e).

- a) HOVEDkreditoren har en monopolstilling overfor sine HELkunder i et løbende forretningsforhold, såfremt sidstnævnte udnytter deres kreditter iht. kreditternes formål, og derfor typisk ikke skifte HOVEDkreditor med det af den aktuelle HOVEDkreditor fastlagte korte varsel på (typisk) 14 dage
- b) HOVEDkreditoren har - med de deraf følgende, typisk ikke-aftalte, processuelle fordele - til enhver tid, adgang til sine HELkunders vilkårligt store pengebeholdninger og pengestrøm

- c) Bankkunder kan ikke sagsøge deres bank, allerede fordi bankerne ikke servicerer - endsige finansierer - sager for modparter, der skader deres og/eller banksektorens økonomiske interesser
- d) HOVEDkreditoren, der ikke har kontraheringspligt, har et økonomisk incitament til, hvis en HELkunde insisterer på sin ret under de, jf. litra a, b og c nævnte forudsætninger, at true med at fremkalde, eller faktisk at fremkalde et vilkårligt stort økonomisk og socialt tab hos sidstnævnte.
- e) HOVEDkreditoren har incitament til, hvis dét er økonomisk fordelagtig qua en provokeret konkurs, at tilintetgøre HELkundens retssikkerhed med tilbagevirkende kraft.
- f) HOVEDkreditoren har økonomisk incitament til at tage sine HELkunder som økonomiske og sociale gidsler med henblik på at omgå en række love, der bl. a. skal beskytte tredjemænd, der er, eller ikke er, kunder hos HOVEDkreditor

Kritiske Bankkunder accepterer, at Højesteret, med henvisning til diverse formaliteter, kan vælge at ignorere, at vi - eksempelvis - gør Dem opmærksom på følgende:

- at** alle formodninger, om bankers adfærd (bevisbyrdefordelingen) bør baseres på, at aftalte - og, à fortiori, ikke-aftalte - krav om eksklusivitet vedrørende leverancer af finansielle produkter og tjenesteydelser samt à fortiori alle HELkunde-forhold, er ugyldige
- at** der mangler juridisk grundlag for at antage, at banker, i modsætning til andre retssubjekter, undlader at bruge aftalte og ikke-aftalte processuelle værktøjer til at varetage deres egne interesser
- at** domstolenes fejlagtige formodninger om, at bankers økonomiske og dermed juridiske adfærd (der kommer til udtryk i bevisbyrdefordelingen) medfører, at sager, om bankers aftale- og lovbrud, der burde afgøres af domstolene, ikke kan forelægges for domstolene
- at** domstolenes formodninger om HOVEDkreditorers adfærd overfor deres HELkunder, medfører, at banker, der burde tabe en retssag, kan ruinere deres HELkunder og ødelægge disses retssikkerhed med tilbagevirkende kraft
- at** HOVEDkreditorer kan, såfremt det er økonomisk rationelt, true med at tage, eller faktisk tage, deres HELkunder som økonomiske og sociale gidsler m.h.p. at lægge økonomisk og socialt pres på tredjemænd
- at** domstolene, i.h.t. den hidtil opbyggede juridiske tradition, prioriterer fakta frem for formaliteter. Det afgørende er ikke, om en bank kalder sig selv for en "rådgiver", men at dens eksistens, og økonomiske planlægning, er baseret på, at den kan omgå aftaler og love

Derimod mener Kritiske Bankkunder, at befolkningen og dens repræsentanter i Folketinget har krav på, at Højesteret belyser, hvor grænsen (iht. HR's egen mening) går mellem, på den ene side, den rene og skære - økonomisk upartiske - jura, og på den anden side økonomi og dermed fordelingspolitik. En fordelingspolitik, der er baseret på, at dommere,

der ikke kan økonomi, abstraherer fra - eller holder sig forsætligt uvidende om - de økonomiske mekanismer, og/eller (inspireret af bankernes stjernejurister) strækker og bøjer de økonomiske begreber.

Kritiske Bankkunder opfordrer Højesteret, der har ansvaret for udfyldning og fortolkning af love - og herunder også, retspraksis bevisbyrdefordeling - til at tage klart stilling til følgende enkle økonomiske teser

Der er formodning for, at en aktuel HOVEDkreditor, der véd, at dens HELkunde ikke kan skifte til en ny HOVEDkreditor, vil agere, som monopolist, eller - vel mere præcist, jf. næste afsnit - som HYPERmonopolist, overfor HELkunden

HOVEDkreditorer har, i modsætning konventionelle monopolister, adgang til deres HELkunders pengebeholdning og pengestrøm. De kan, i modsætning til konventionelle monopolister, lægge pres på HELkundens interessegrupper, for at også de skal være HELkunder

Der er jf. økonomisk empiri og teori (inklusive økonomiens paradigme, d.v.s. grundlaget for den økonomiske videnskab) formodning for, at bankernes økonomiske beslutningstagere bruger jura (inklusive procesret) som økonomiske værktøjer. Værktøjer, som de kan til- og fravælge, alt afhængig af værktøjets produktivitet

Retssubjekter anlægger ikke sager "for at få medhold", men for at opnå en økonomisk fordel. HELkunder sagsøger med andre ord ikke deres HOVEDkreditor, hvis de forventede - d.v.s. de samlede - omkostninger, ved at føre sagen, er større end den økonomiske fordel ved at få medhold

Bevisbyrdefordelingen har en omkostningspolitisk, samt en fordelingspolitisk effekt. Hertil kommer, at en, i økonomisk forstand irrationel bevisbyrdefordeling, fører til løbende økonomiske fejlallokeringer, der belaster husholdningerne og de produktive erhverv

Formodningen er for, at banker - professionelt, og for egen vindings skyld - prioriterer egne interesser frem for deres kunders ditto. I fortsættelse heraf udnytter bankerne (jf. økonomiens paradigme) deres større viden om markedet, og om egne produkter, til egen fordel

I økonomisk forstand mangler der grundlag for at kalde banker for "rådgivere". De er sælgere af generiske finansielle produkter og tjenesteydelser. Dette er særligt tydeligt, når bankerne og deres kunder har modsatrettede interesser

Kritiske Bankkunder - se <http://bankkunder.dk> om vores CVR.nr., formål etc. - imødeser Højesterets kommentarer, til den del af foreningens mail, der vedrører domstolenes overskridelse af deres faglige kompetencer.

Højesterets svar vil blive offentliggjort på Kritiske Bankkunders hjemmeside, samt videresendt til Folketinget og medierne.

Tak for Deres øvrige indsats for vores retssikkerhed. De har krav på fuld respekt, når De holder Dem til Deres eget fagområde.

De bedste hilsener

Peter Kovács
Kritiske Bankkunder